

II GSK 1768/14 - Wyrok

Data orzeczenia	2015-09-17
Data wpływu	2014-07-17
Sąd	Naczelny Sąd Administracyjny
Sędziowie	Joanna Sieńczyło - Chlabcz /sprawozdawca/ Małgorzata Grzelak Wojciech Kręcisz /przewodniczący/
Symbol z opisem	6038 Inne uprawnienia do wykonywania czynności i zajęć w sprawach objętych symbolem 603
Sygn. powiązane	III SA/Po 959/13
Skarżony organ	Samorządowe Kolegium Odwoławcze
Treść wyniku	Oddalono skargę kasacyjną

Sentencja

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie: Przewodniczący Sędzia NSA Wojciech Kręcisz Sędzia NSA Joanna Sieńczyło-Chlabcz (spr.) Sędzia del. WSA Małgorzata Grzelak Protokolant Anna Ważbińska-Dudzińska po rozpoznaniu w dniu 17 września 2015 r. na rozprawie w Izbie Gospodarczej skargi kasacyjnej [...] od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 20 marca 2014 r. sygn. akt III SA/Po 959/13 w sprawie ze skargi [...] na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. z dnia [...] kwietnia 2013 r. nr [...] w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt III SA/Po 959/13, oddalił skargę [...] na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. z dnia [...] kwietnia 2013 r. nr [...] w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów.

Sąd I instancji orzekał w następującym stanie sprawy:

I

W dniu [...] sierpnia 2011 r. została przeprowadzona kontrola stacji kontroli pojazdów należącej do firmy "[...]". W jej trakcie stwierdzono nieprawidłowości, polegające na przeprowadzaniu przez diagnostę [...] (dalej: skarżącego) badań technicznych pojazdów niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania tych badań oraz wydawaniu zaświadczeń albo dokonywaniu wpisów do dowodów rejestracyjnych badanych pojazdów niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami prawa. W okresie objętym kontrolą stwierdzono cztery przypadki nieprawidłowego wyznaczenia terminów następnego badania technicznego przez diagnostę, tzn. niezgodnie z zasadą wskazaną w art. 81 ust. 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tj. Dz. U. z 2012 r. nr 1137 ze zm.; dalej: ustawa - Prawo o ruchu drogowym lub ustawa). Stwierdzone uchybienia dotyczyły:

- okresowego badania technicznego nr [...] motoroweru z dnia [...] r. – termin następnego badania technicznego został wyznaczony przez diagnostę jako dopełnienie do pięciu lat ([...]r.) od daty pierwszej rejestracji tego pojazdu w kraju ([...]r.), tj. niezgodnie z art. 81 ust. 7 cyt. ustawy;

- okresowych badań technicznych nr [...] z dnia [...] z dnia [...]r. - terminy następnego badania pojazdów klasyfikowanych, jako "samochodowe inne" zostały wyznaczone przez diagnostę na dwa lata od daty przeprowadzenia badania, tj. niezgodnie z art. 81 ust. 5 cyt. ustawy;

- okresowego badania technicznego nr [...]z dnia [...]r. - termin następnego badania pojazdu klasyfikowanego, jako "samochodowy inny" został wyznaczony, jako dopełnienie do pięciu lat ([...]r.) od daty pierwszej rejestracji tego pojazdu w kraju ([...]r.), tj. niezgodnie z art. 81 ust. 5 cyt. ustawy.

Jak wskazał organ, powołując art. 81 ust 5 ustawy, okresowe badania techniczne pojazdu, co do zasady przeprowadza się corocznie. Natomiast art. 81 ust. 6-10 ustawy, zawiera wyjątki od tej generalnej zasady wyznaczania terminu. I tak zgodnie z art. 81 ust. 7 okresowe badanie motoroweru przeprowadza się przed upływem 3 lat od dnia pierwszej rejestracji, a następnie przed upływem każdego kolejnych 2 lat od dnia przeprowadzenia badania. W przypadku pojazdów klasyfikowanych, jako: "samochodowy inny", który nie mieści się w kategorii pojazdów wymienionych w art. 81 ust. 6-10, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 81 ust. 5 ustawy, badanie techniczne wykonuje się co roku.

Ponadto stwierdzono trzy przypadki wykonania okresowych badań technicznych nr [...]przyczep lekkich, gdzie diagnosta nie przeprowadził prawidłowo identyfikacji badanych pojazdów. Zakończył on badania techniczne z wynikiem pozytywnym, pomimo niezgodności faktycznych danych pojazdów z zapisami zawartymi w ich dowodach rejestracyjnych, gdzie jako rodzaj pojazdu wpisano – "przyczepa lekka". Przyczepy - objęte okresowymi badaniami technicznymi - posiadające dopuszczalną masę całkowitą przekraczającą 750 kg - nie powinny być klasyfikowane do rodzaju "przyczepa lekka". W zakresie czynności kontrolnych badania okresowego zawiera się identyfikacja pojazdu, która polega na ustaleniu i porównaniu zgodności faktycznych danych pojazdu z danymi zapisanymi w dowodzie rejestracyjnym lub odpowiadającym mu dokumencie. Zdaniem organu, diagnosta nie przeprowadził w sposób prawidłowy identyfikacji ww. pojazdów poprzez niewskazanie różnicy w rodzaju badanych pojazdów pomiędzy wpisami w dowodach rejestracyjnych a stanem faktycznym.

Mając powyższe na uwadze Prezydent Miasta [...] decyzją z dnia [...] listopada 2011 r., nr [...], działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.; dalej: k.p.a.) oraz art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy -Prawo o ruchu drogowym - cofnął diagnoście [...]uprawnienie nr [...]do wykonywania badań technicznych pojazdów.

Decyzją z dnia [...] kwietnia 2013 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w [...] utrzymało w mocy rozstrzygnięcie organu I instancji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w pełni podzieliło stanowisko organu I instancji wskazując, że ustalony w sprawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości i nie jest kwestionowany przez stronę. Przeprowadzone postępowanie potwierdziło istnienie przypadków przeprowadzenia badań technicznych niezgodnie z zakresem i sposobem wykonania oraz wydawaniu zaświadczeń i dokonywaniu wpisów do dowodów rejestracyjnych badanych pojazdów - niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami.

Zdaniem organu II instancji przepis art. 84 ust. 3 ustawy - Prawo o ruchu drogowym jest tak sformułowany, że nie dopuszcza odstępstw od jego stosowania, nie daje też możliwości działania organowi administracyjnemu w ramach uznania administracyjnego. Przepis ten nakłada na organ obowiązek cofnięcia uprawnień, gdy podczas kontroli zostaną stwierdzone określone w nim naruszenia prawa.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 20 marca 2014 r. oddalił skargę wniesioną przez [...].

Sąd I instancji wskazał, że w sprawie zaistniały obydwie przesłanki wymienione w art. 84 ust 3

ustawy uzasadniające cofnięcie skarżącemu uprawnień diagnosty. Doszło bowiem zarówno do przeprowadzenia badania technicznego niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania (art. 84 ust. 3 pkt 1), polegającym na wykonaniu okresowych badań technicznych nr [...] bez przeprowadzenia prawidłowo weryfikacji badanych pojazdów. Jak również do wydania przez skarżącego zaświadczenia oraz dokonania wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami (art. 84 ust. 3 pkt 2), w związku z nieprawidłowym wyznaczeniem kolejnego badania jak i nieprawidłowym przeprowadzeniu identyfikacji przyczep.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2009 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach (Dz. U. z 2009 r. Nr 155, poz. 1232), wydanym na podstawie art. 81 ust. 15 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (§ 2 ust. 1 pkt 1 lit. a) zakres okresowego badania technicznego obejmuje: identyfikację pojazdu, w tym sprawdzenie cech identyfikacyjnych oraz ustalenie i porównanie zgodności faktycznych danych pojazdu z danymi zapisanymi w dowodzie rejestracyjnym lub odpowiadającym mu dokumencie.

Sąd I instancji zauważył, że przeprowadzone przez skarżącego badania techniczne dotyczyły w istocie przyczep o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 750 kg, które w dowodach rejestracyjnych miały wpisy – przyczepa lekka, zaś skarżący zakończył badania z wynikiem pozytywnym, pomimo niezgodności faktycznych w zakresie danych pojazdów z zapisami zawartymi w dowodach rejestracyjnych. W ocenie Sądu organy prawidłowo oceniły, że skarżący nie przeprowadził prawidłowej identyfikacji ww. pojazdów, poprzez niewskazanie różnicy pomiędzy wpisami w dowodach rejestracyjnych a stanem faktycznym. W konsekwencji, skarżący dokonał wpisu terminu następnego badania technicznego do dowodu rejestracyjnego (badanie techniczne nr [...]) oraz wystawił zaświadczenia nr [...] niezgodnie ze stanem faktycznym. Oczywista omyłka w dowodzie rejestracyjnym, związana z danymi technicznymi pojazdu - stanowi kryterium uznania stanu technicznego pojazdu za niezgodny z warunkami technicznymi. Wydanie zaś przez diagnostę zaświadczenia albo dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami, stanowi drugą z przesłanek określoną w art. 84 ust. 3 pkt 2 cyt. ustawy cofnięcia uprawnień.

Według Sądu I instancji także w przypadku badań technicznych nr [...] doszło do naruszenia art. 84 ust. 3 pkt 2 ustawy. We wskazanych badaniach skarżący wyznaczył terminy następnych badań technicznych z naruszeniem zasad określonych w art. 81 ust. 5 oraz ust. 6 – 10 ustawy - Prawo o ruchu drogowym. Jak wynika z art. 81 ust 5 cyt. ustawy okresowe badania techniczne pojazdu, co do zasady przeprowadza się corocznie. Natomiast art. 81 ust. 6-10 ustawy, zawiera wyjątki od tej generalnej zasady wyznaczania terminu. I tak zgodnie z art. 81 ust. 7 okresowe badanie motoroweru przeprowadza się przed upływem 3 lat od dnia pierwszej rejestracji, a następnie przed upływem każdego kolejnych 2 lat od dnia przeprowadzenia badania. W przypadku pojazdów klasyfikowanych jako "samochodowy inny", który nie mieści się w kategorii pojazdów wymienionych w art. 81 ust. 6 - 10, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 81 ust. 5 cyt. ustawy - badanie techniczne wykonuje się co roku.

Przy badaniu technicznym nr [...], termin następnego badania technicznego motoroweru został wyznaczony przez skarżącego jako dopełnienie do pięciu lat ([...]r.) od daty pierwszej rejestracji tego pojazdu w kraju ([...]r.). W przypadku pojazdu marki [...] – "samochodowy inny" (badanie techniczne nr [...]) skarżący wyznaczył termin następnego badania na dzień [...] marca 2013 r., pomimo tego że poprzednie badanie było przeprowadzonego w dniu [...] marca 2011 r. Termin następnego badania technicznego za 2 lata został również wyznaczony przez skarżącego dla pojazdów marki [...] – "samochodowy inny" (nr badania technicznego nr [...]) – termin następnego badania diagnosta wyznaczył na dzień [...] kwietnia 2013 r., zaś poprzednie

badanie wykonane zostało [...] kwietnia 2011 r. Podobnie, w przypadku pojazdu marki [...]– "samochodowy inny" (nr badania technicznego [...]), badanie przeprowadzono [...] kwietnia 2011 r., a następane wyznaczone zostało na dzień [...] kwietnia 2013 r.

II

[...] wniósł skargę kasacyjną od powyższego wyroku, domagając się jego uchylenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Wniósł także o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 dalej: p.p.s.a.) przez jego niezastosowanie, polegające na nieuwzględnieniu skargi, pomimo naruszenia przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze, a wcześniej Prezydenta Miasta P., przepisów art. 7 w zw. z art. 77 § 1 oraz 8 k.p.a.

Argumentację na poparcie zarzutów skarżący przedstawił w uzasadnieniu skargi kasacyjnej.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P. w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosło o jej oddalenie.

III

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż zawarte w niej zarzuty okazały się nieusprawiedliwione.

Naczelny Sąd Administracyjny jest związany podstawami skargi kasacyjnej, bowiem stosownie do treści art. 183 § 1 p.p.s.a., rozpoznając sprawę w granicach skargi kasacyjnej, bierze pod rozwagę z urzędu jedynie nieważność postępowania, która zachodzi w przypadkach przewidzianych w § 2 tego artykułu. W niniejszej sprawie nie występują jednak żadne z wad wymienionych we wspomnianym przepisie, które powodowałyby nieważność postępowania prowadzonego przez Sąd I instancji.

W rozpoznawanej sprawie skarga kasacyjna oparta została wyłącznie na podstawie określonej w art. 174 pkt 2 p.p.s.a., tj. na naruszeniu przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a. przez jego niezastosowanie, polegające na nieuwzględnieniu skargi, pomimo naruszenia przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze, a wcześniej Prezydenta Miasta P., przepisów art. 7 w zw. z art. 77 § 1 oraz 8 k.p.a. Uzasadniając naruszenie wskazanych przepisów postępowania autor skargi kasacyjnej polemizuje w istocie z dokonaną przez Sąd I instancji i organy – jego zdaniem – zbyt restrykcyjną wykładnią art. 84 ust. 3 ustawy – Prawo o ruchu drogowym stosownie do której stwierdzenie w wyniku kontroli któregoś z opisanych w tym przepisie uchybień – skutkuje cofnięciem diagnoście uprawnień. Ponadto, według autora skargi kasacyjnej zakres ustaleń faktycznych w postępowaniu w przedmiocie cofnięcia uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów powinien objąć także okoliczności wystąpienia stwierdzonych w pracy konkretnego diagnosty uchybień, ich ilościowego stosunku do badań prawidłowo przeprowadzonych przez danego diagnostę, a także tego, czy popełnione uchybienia miały charakter rażący w tym sensie, że wpływały bezpośrednio na wystąpienie realnego niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia na drodze.

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego orzekającego w rozpoznawanej sprawie wskazane w petitum skargi kasacyjnej zarzuty są całkowicie niezasadne.

Odnosząc się do tak postawionych zarzutów należy w pierwszej kolejności przypomnieć, że przedmiotem rozpoznania przez Sąd I instancji była skarga na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. z dnia [...] kwietnia 2013 r., utrzymująca w mocy decyzję Prezydenta Miasta P. z dnia [...] listopada 2011 r., którą na podstawie art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy - Prawo o ruchu drogowym orzeczono o cofnięciu skarżącemu uprawnienia do wykonywania badań technicznych pojazdów.

Wbrew twierdzeniom skarżącego kasacyjnie, zakres ustaleń faktycznych, jakie powinny być poczynione w sprawie wyznaczały obowiązujące w dacie wydania zaskarżonej decyzji przepisy prawa materialnego. To bowiem normy prawa materialnego decydują o tym, jakie fakty mają znaczenie dla sprawy.

Zgodnie z treścią art. 84 ust. 1 ustawy - Prawo o ruchu drogowym badanie techniczne pojazdów wykonuje zatrudniony w stacji kontroli pojazdów uprawniony diagnosta. Natomiast stosownie do art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 cyt. ustawy, starosta cofa diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 83 ust. 6, stwierdzono: 1) przeprowadzenie przez diagnostę badania technicznego niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania; 2) wydanie przez diagnostę zaświadczenia albo dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami.

Według Naczelnego Sądu Administracyjnego orzekającego w rozpoznawanej sprawie sformułowanie, że uprawniony organ "cofa" diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych w razie stwierdzenia okoliczności określonych w art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy - Prawo o ruchu drogowym jednoznacznie wskazuje, że żadne inne okoliczności nie mogą być brane pod uwagę (por. wyroki NSA z dnia: 12 września 2012 r., sygn. akt II GSK 422/11; 27 czerwca 2012 r., sygn. akt II GSK 619/11). W razie ustalenia, że okoliczności te zaistniały, organ nie ma swobody w podjęciu decyzji, lecz jest zobligowany do cofnięcia uprawnień.

Przepis art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy - Prawo o ruchu drogowym nie daje również organowi prawa do miarkowania konsekwencji, co oznacza, że uchybienia o dużym ciężarze gatunkowym są traktowane na równi z uchybieniami o mniejszych skutkach. Wykonanie badań technicznych pojazdów sprzecznie z wymogami prawa i stanem faktycznym zawsze będzie rodziło po stronie organu obowiązek cofnięcia uprawnień (por. wyroki NSA z dnia: 25 lutego 2015 r., sygn. akt II GSK 46/14; 12 kwietnia 2013 r., sygn. akt II GSK 60/12). Na odpowiedzialność wynikającą z przepisu art. 84 ust. 3 ustawy - Prawo o ruchu drogowym nie mają także istotnego znaczenia intencje, jakimi kierował się diagnosta poświadczając nieprawdę oraz jego wina (por. wyrok NSA z dnia 12 stycznia 2012 r., sygn. akt II GSK 1395/10).

Zatem - wbrew twierdzeniom autora skargi kasacyjnej - na odpowiedzialność skarżącego wynikającą z przepisu art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy nie mogły mieć wpływu okoliczności wystąpienia stwierdzonych uchybień, ich ilościowego stosunku do badań prawidłowo przeprowadzonych przez skarżącego, a także tego, czy popełnione uchybienia miały charakter rażący w tym sensie, że wpływały bezpośrednio na wystąpienie realnego niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia na drodze.

Wobec tego należało uznać, że zakres ustaleń faktycznych dokonanych przez organy został na gruncie powyższych przepisów wyznaczony prawidłowo, co słusznie zaakceptował Sąd I instancji. Jak wynika z akt administracyjnych sprawy, organy przeprowadziły postępowanie

dowodowe w kierunku przesłanek materialnoprawnych wynikających z ww. przepisów, w sposób pełny i nie budzący wątpliwości Naczelnego Sądu Administracyjnego. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że w sprawie zaistniały obydwie przesłanki wymienione w art. 84 ust 3 ustawy - Prawo o ruchu drogowym, uprawniające do cofnięcia skarżącemu uprawnień diagnosty.

W oparciu o wyniki kontroli z dnia [...] sierpnia 2011 r. stwierdzono cztery przypadki nieprawidłowego wyznaczenia przez skarżącego terminów następnego badania technicznego, tj.:

- okresowego badania technicznego nr [...] motoroweru z dnia [...] r. – termin następnego badania technicznego został wyznaczony przez diagnostę jako dopełnienie do pięciu lat ([...] r.) od daty pierwszej rejestracji tego pojazdu w kraju ([...] r.), tj. niezgodnie z art. 81 ust. 7 ustawy - Prawo o ruchu drogowym,

- okresowych badań technicznych nr [...] z dnia [...] r. oraz nr [...] z dnia [...] r. - terminy następnego badania pojazdów klasyfikowanych, jako "samochodowe inne" zostały wyznaczone przez diagnostę na dwa lata od daty przeprowadzenia badania, tj. niezgodnie z art. 81 ust. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

- okresowego badania technicznego nr [...] z dnia [...] r. - termin następnego badania pojazdu klasyfikowanego, jako "samochodowy inny" został wyznaczony, jako dopełnienie do pięciu lat ([...]r) od daty pierwszej rejestracji tego pojazdu w kraju ([...] r.), tj. niezgodnie z art. 81 ust. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Ponadto, w sprawie ustalono, że w przypadku badań nr [...] skarżący nie przeprowadził prawidłowej identyfikacji badanych pojazdów. Skarżący zakończył badania techniczne z wynikiem pozytywnym, pomimo niezgodności faktycznych danych pojazdów z zapisami zawartymi w ich dowodach rejestracyjnych, gdzie jako rodzaj pojazdu wpisano - przyczepa lekka.

Nie mogą również zasługiwać na uwzględnienie twierdzenia autora skargi kasacyjnej, że organy nie wyjaśniły różnicy masy pojazdu z wpisem "przyczepa lekka". Należy bowiem podkreślić, że zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2009 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy ich badaniach – to skarżący jako diagnosta był zobowiązany do sprawdzenia cech identyfikacyjnych oraz ustalenia i porównania zgodności faktycznych danych pojazdu z danymi zapisanymi w dowodzie rejestracyjnym lub odpowiadającym mu dokumencie. Z cytowanego przepisu wynika, że obowiązkiem skarżącego jako diagnosty było porównanie zgodności faktycznych danych pojazdu z danymi zapisanymi w dowodzie rejestracyjnym lub odpowiadającym mu dokumencie.

W rozpoznawnej sprawie skarżący tego nie uczynił, skoro zakończył badania dokonując wpisu w dowodzie rejestracyjnym - bez wzięcia pod uwagę rozbieżności między danymi zawartymi w dowodzie rejestracyjnym a danymi ustalonymi podczas badania - w tym przypadku ustaleniem dopuszczalnej masy całkowitej przyczep.

Tych ustaleń faktycznych skarga kasacyjna skutecznie nie podważyła.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego orzekającego w rozpoznawanej sprawie, organ I instancji zasadnie wydał decyzję o cofnięciu skarżącemu uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów, co słusznie zaakceptowało SKO w Poznaniu, a następnie Sąd I instancji.

Ze wskazanych wyżej powodów Naczelny Sąd Administracyjny uznał zarzuty skargi kasacyjnej za nieusprawiedliwione i oddalił ją na podstawie art. 184 p.p.s.a.